

מַה דָּלָא זָכָה בַּר נָשׁ אַחֲרָא לְעַלְמִין אשרי חלקו של משה הנביא
הנאמן שזכה למדרגות עליונות מה שלא זכה שום אדם אחר לעולם. **עַל דָּא כְּתִיב**
עַל זֶה כְּתוּב (קהלת ז) טוֹב לְפָנַי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמָּוֶה מהאשה.
מַאי טוֹב מיהו הטוב שנמלט מהאשה. **דָּא מוֹשֶׁה** זה משה רבנו. **דְּכְתִיב**
שְׁכַתוּב עֲלָיו, (שמות ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא. וּבְגִין דְּהוּה טָב,
סְלִיק לְדִרְגָא אַחֲרָא עֲלָאָה ולפי שהיה טוב נתעלה ממדרגת המלכות
למדרגה אחרת עליונה ליסוד דז"א. **וְעַל דָּא כְּתִיב** ועל זה כתוב, (שמות ג) **כִּי**
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, עוֹמֵד
עָלָיו דִּי יִקָּא כי אדמת קודש היא המלכות ומשה נתעלה ועומד מעליה. **מַאי**
טַעְמָא ומה הטעם שזכה לכך לעמוד ולשלוט על המלכות. **בְּגִין כִּי טוֹב**
הוּא, וְטוֹב הוּא דְּכוּרָא לפי שהוא בחינת טוב וטוב הוא בחינת היסוד כמו
שכתוב אמרו צדיק כי טוב.

על דוד נאמר טוב רואי ואחזו גם בז"א וגם במלכות

וְאִי תִימָא, דְּהָא [טז] אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָא דְּדוּד דְּכְתִיב
כִּי הוּא טוֹב, כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר (שמואל א טז) וְטוֹב רָאִי,
אִמָּאי לָא הָוָה יִתִּיר שאל רבי יהודה את רבי אלעזר הרי דוד המלך גם כתוב
שהיה טוב רואי ואם כן למה היה מושרש המלכות ולא נתעלה להיות מושרש בז"א.

אור הרשב"י

[טז] מהרח"ו מוחק תיבות אלו.

הלימוד היומני

לעיני האדמו"ר ר' מאיר שלום אביחצירא זצוק"ל

אָמַר לִיָּהּ וְטוֹב רְאִי כְּתִיב השיב לו רבי אלעזר אצל דוד המלך לא כתוב שהיה טוב אלא טוב רואי. **טוֹב רְאִי, דָּא דְּאִיהוּ חִיּוּוֹ לְאַסְתְּכֻלָּא** וטוב רואי פירושו שהוא נעים לראותו והיינו בחינת המלכות שהיא מראה טוב להסתכל עליה, **הֲכִי הָוָה דְּדוּד. טוֹב רְאִי, הָוָה טוֹב דְּאִיהוּ חִיּוּוֹ** וכך היה דוד טוב רואי כלומר טוב מצד המראה שטוב להסתכל בו וכמו המלכות. **וּבְמֹשֶׁה כְּתִיב טוֹב הוּא מְּוֶשׁ, וְהִכָּא טוֹב רְאִי** שהרי במשה כתוב ותרא אותו כי "טוב הוא" הוא ממש הטוב, ואילו בדוד לא כתוב שהוא הטוב אלא "טוב רואי" המראה טוב. **וְעַם כָּל דָּא, בְּתַרְוּוּיָהּוּ הָוָה אַחִיד, דְּהָא דָּא בְּדָא אַחִיד** ועם כל זה דוד היה אחוז גם בז"א וגם במלכות כי יסוד ומלכות אחוזים זה בזה. **וּמֹשֶׁה לְבִתְרָ דְּהָוָה טַב, סָלִיק לְמַהּוּי גּוּפָא אִישׁ** אבל משה אחר שנתעלה ביסוד דו"א נתעלה להיות הוא עצמו בחינת איש כמו שכתוב (דברים כ"ג) **אִישׁ הָאֱלֹהִים**, בעלה דמטרוניתא הנקראת אלהים, וכן (במדבר יב) **וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד.**

בכל מעשיו צריך האדם לשים לנגדו את הקב"ה כמו שכתוב שויתי ה' לנגדי
תמיד

אָמַר רְבִי יְהוּדָה, בְּכָל עוֹבְדוּי, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְשׁוֹאָה
לְקַבְּלֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בכל מעשיו צריך האדם לשים לנגדו את הקב"ה כמו שכתוב שויתי ה' לנגדי תמיד, **וְהָא אוֹקִימְנָא מְלָה** וכבר ביארנו ענין זה. **רְבִי יְהוּדָה לְטַעְמִיהּ, דְּאָמַר רְבִי יְהוּדָה, ורבי יהודה לשיטתו שאמר רבי יהודה הָאִי מֵאֵן דְּאָזִיל בְּאַרְחָא, יְכוּיִן**

הלימוד היומני

לע"נ האדמו"ר ר' מאיר שלום אביחצירא זצוק"ל

לְתֵלֶת מַלְיָן אדם שהולך בדרך יכין עצמו לשלשה דברים לדורות, תפילה ומלחמה, וְעֵילָא מְנַהוֹן צְלוֹתָא והגדול שבהם הוא התפילה שיתפלל שיצליח ה' דרכו ולא יארע לו שום תקלה נזק או פגע רע, וְאַף עַל גַּב דְּצְלוֹתָא יִתִּיר עֲלָאָה מְכֻלָּא ואע"פ שהתפילה היא גדולה מכולם, תִּירֵי חֲבֵרֵי אוּ תִלְתָּא דְּלַעָאן בְּמַלְי דְּאוּרֵייתָא יכין לו שני חברים או שלשה שילכו יחד ויעסקו בתורה בדרך. דְּהָא לָא מְסַתְפִי, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא (ס"א וְעֵילָא מְנַהוֹן צְלוֹתָא, וְעֲלָאָה מְכֻלָּהוּ, חֲבֵרֵיִיא בְּמַלְי דְּאוּרֵייתָא. דְּהָא שְׂכִינְתָּא) אֲשֶׁתִּתְּפֵא בְּהַדְרֵיהוּ כי על ידי כן אינם צריכים להתפחד מהליסטים ומהמזיקים כי השכינה משתתפת עמם בדרכם.

לפני שחטא אדה"ר היו לו כותנות אור ולאחר החטא כותנות עור (פי הא ד) רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי חִיָּיא הָווּ אֲזֵלֵי בְּאַרְחָא, רבי אלעזר ורבי חייא היו הולכים בדרך אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר (ס"א חִיָּיא) פְּתִיב, (בראשית א) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר. וְכִי עַד הַשְּׂתָא פְּשִׁיטֵי הָווּ מִתְּהוּא עוֹר וכי עד עכשיו היו מופשטים מאותו עור אֵין כֵּן, הֵם מוֹפְשִׁטִים מֵאוֹתָם כְּתָנוֹת עוֹר. אֶלָּא מָאֲנִי לְבוּשֵׁי יִקָּר הָווּ כי קודם חטא אדם הראשון לא היה להם לבוש גשמי כותנות אלא בגדי כבוד כותנות 'אור' שהיה מהחשמל של ג' עולמות ב"ע שהלבישו על הנר"ן שלו, ואחר שחטא עשה לו הקב"ה לבוש כותנות עור מחשמל של גן עדן דעשיה ועוד לבוש אחר מקל"י נגה הנקראת גם היא כותנות עור וכולול משוב רע. אָמַר לִיהִי רַבִּי חִיָּיא, אֵי

הָכִי לֹא אֶתְחַזֵּן לְהוֹ אֶפִּילוֹ כְּתָנוּת עוֹר אַחַר שְׁחָטָא אֶפִּילוֹ לְבוּשׁ
 שֶׁל גֵּן עֵדֶן דְּעִשְׂיָה לֹא הִיָּה רֵאוּי וּמִגִּיעַ לְהֵם. וְכִי תִימָא דְעַד לֹא חָאֲבוּ
 אֶלְבִּישׁוּ לְהוֹ, וְאִם תֵּאמֶר שְׁעוּד קוּדְם שְׁחָטָאוּ כְּבֵר הַלְבִישֵׁם הַקַּב"ה בְּכַתְנוּת עוֹר
 אֱלוֹ וּבִשְׁעַת הַחֲטָא לֹא נִלְקְחוּ מֵהֵם לֹא אֵין זֶה כִּךְ שְׁהִרִי. אֶלְא לְבַתֵּר דְּחָבוּ
 כְּתִיב, אַחַר שְׁחָטָאוּ כְּתוּב וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
 כְּתָנוּת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם וְגו' וְאִם כֵּן קִשָּׁה אֵיךְ זָכוּ לְכָר.

הַלְבוּשִׁים שֶׁל אֲדָרָה"ר עוֹלָם עַל כָּל הַלְבוּשִׁים לְפִי שְׁנַעֲשׂוּ בִשְׁם מֵלֵא הוּיָה אֲלֵקִים
 אָמַר יְיָ הִשִּׁיב רַבִּי אֲלַעֲזָר לְרַבִּי חֵיִיא, הָכִי הוּא וְדָאִי כִּךְ הוּא וְדָאִי כְּמוֹ
 שְׁאִמְרַתִּי, בְּקַדְמֵיתָא הָווּ כְּפִנּוּנָא דְלַעֲיֵלָא,
 וּמִתְפַּשְׁטִין מִן גְּוֹנֵי דְלִתְתָא בְּתַחֲלִילָה קוּדְם שְׁחָטָאוּ הִיוּ כְּדוּגְמַת מַעֲלָה
 מִן הַחֲשֻׁמְלִים שֶׁל עוֹלָמוֹת בִּי"ע וְהִיוּ מוֹפְשֻׁטִים מֵעֲנִינִים שֶׁל מִטָּה שְׁהִרִי אֶפִּילוֹ גּוֹפוֹ שֶׁל אָדָם
 הִרְאִישׁוֹן נִבְרָא מִיַּחְדוֹ זו"ן דִּיצִירָה, וְהָוָה נְהוֹרָא דְלַעֲיֵלָא אֶסְחָר
 עֲלִיָּהוּ וְהִיָּה אֹר שֶׁלֹּמַעֲלָה מִסַּבָּב אוֹתָם. וְלְבַתֵּר דְּחָבוּ, אֶחָדֵר לוֹן
 כְּפִנּוּנֵי דְהָאִי עֲלָמָא, וְאֶעְבֵּר מִנֵּיָּהוּ גְּוֹנֵי דְלַעֲיֵלָא אַחַר
 שְׁחָטָאוּ חֲזַר לַעֲשׂוֹת לְהֵם לְבוּשׁ שֶׁל עוֹלָם הוּזָה מִגֵּן עֵדֶן דְּעִשְׂיָה אַע"פ שֶׁלֹּא מִגִּיעַ לְהֵם וְלִקַּח
 מֵהֵם אֶת הַלְבוּשׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁהִיָּה לְהֵם. מַה כְּתִיב מַה כְּתוּב. וַיַּעַשׂ יְהוָה
 אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם כְּפִנּוּנָא
 דְּהָאִי עֲלָמָא. הֵיִינוּ לְבוּשׁ מִחֲשַׁמֵּל שֶׁל גֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן שֶׁהוּא גּוּוֹן שֶׁל זֶה הָעוֹלָם
 כְּתִיב (שְׁמוֹת כ"ט) וְאֶת אֶחָדֵר וְאֶת בְּנֵי תִקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתֶּם

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לַעֲיַן הָאֲדַמּוּ"ר ר' מֵאִיר שְׁלוֹם אֲבִיחַצִירָא זְצוּק"ל